

И: А след това защо не продължи да учиш, искаше ли ти се?

Р: Искаше ми се пак за фризьорка... Исках да карам курсовете, обаче не можах, няха възможност и се омъжих, и забременях и детето и не можах (мл.З, ХБ, ж.).

Ми тука в 94-то училище... средно образование... Ми харесваше ми, харесваше ми... Ми имах [любим предмет] български и литература и математиката. Класния ми ръководител ми беше любим и тва е. Практиката си харесвах... Ами тука се учи за шивачки, шиехме, практиката си беше по шиене, ходехме тука във, на Чавдар моста, на практика там в един завод, там шиехме също... Ми не, не съм работила по професията си... Ами в една бензиностанция работех и след това във магазин хранителни стоки

И: А как си намери работата? В смисъл първо в бензиностанцията и после?

Р: Ами чрез познати, майка ми работеше на бензиностанцията и тя ме заведе там... Имаме едно [дете]... на седем години... Да предучилищна е сега... във 44 училище... Ми щото там ми харесва училището и не е близо тука до квартала и така.

И: А защо не искаш да е близо?

Р: Ми щото той си е непрекъснато вкъщи, ако го запиша тука да учи, близо ми е тука и просто не искам да посещава тва училище... Не съм доволна от училището, просто от учителите и от децата, които учат тука и не съм доволна просто, не искам да учи тука... децата не са достатъчно възпитани тука, бягат от часовете, говорят глупости и така нататъка, тва ме притеснява.

И: Има ли контрол от страна на учителите?

Р: Ами не толкова, колкото трябва...

И: Какво те привлече в онова училище точно там да го запишеш?

Р: Еми онова училище ме привлече, че просто учителите са други, децата са други, средата е друга, не са като тука. Сега в първи клас ще има английски език, български и литература отделни часове и тва ми харесва тука го няма.

И: Тука няма ли езици?

Р: А има, но не знам кви са и учителите, не знам кви са сега...